

ת"פ 35543/02/20 - מדינת ישראל נגד אביאל אברהם פרץ

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 35543-02-20 מדינת ישראל נ' פרץ
לפני כבוד השופט מוחמד חאג' יחיא

בעניין: מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד שירלי אוחיון
משטרת ישראל - תביעות י-ם

המאשימה

נגד

אביאל אברהם פרץ
ע"י ב"כ עו"ד אבשלום גיספאן

הנאשם

הכרעת דין

האישום והתשובה לו

(1) כנגד הנאשם הוגש כתב אישום שמייחס לו ביצוע החזקה ושימוש בסמים שלא לצריכה עצמית, עבירה לפי סעיפים 7(א) ו-7(ג) רישא בפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], התשל"ג-1973 (להלן: "פקודת הסמים"); ביצוע גידול וייצור סמים מסוכנים, עבירה לפי סעיף 6 בפקודת הסמים, וכן בביצוע רכישה או החזקת נשק שלא כדין, עבירה לפי סעיף 144(א) בחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין").

(2) לפי האישום, ביום 11.8.2019 בשעה 09:30 לערך, בוצע חיפוש על-פי צו חיפוש בבית הנאשם במשק 23 במושב נחושה, במסגרתו נמצאו הדברים הבאים: 14.11 גרם סם מסוכן מסוג קנבוס, מחולק ל-5 שקיות; שני שתילי קנבוס, שבהם 3.59 גרם סם מסוכן מסוג קנבוס; רימון עשן ו-141 כדורי נשק מסוג M16. לפי המאשימה, במעשיו לעיל, החזיק הנאשם סם מסוכן מסוג קנבוס בכמות שאינה לצריכה עצמית, שלא הותר בפקודת הסמים או בתקנות שעל-פיה וללא רישיון מאת המנהל. הנאשם גידל גם סם מסוכן מסוג קנבוס ללא רישיון מאת המנהל. בנוסף, הנאשם החזיק תחמושת ללא רשות על-פי דין.

(3) בדיון מיום 10.3.2021 השיב הנאשם באמצעות בא-כוחו, על האישום. לפי תשובתו, הוא כופר בהחזקת הסם והתחמושת. החיפוש שנעשה הוא לא חוקי ובכל מקרה, מה שהגיע למעבדה של המשטרה, אינו מה שנתפס בביתו של הנאשם.

ראיות הצדדים

(4) מטעם המאשימה העידו השוטרים עמית לוריא (להלן: "לוריא"), סבטלנה קוגן (להלן: "קוגן"), אביעד חלק (להלן: "חלק"), עידן חביב (להלן: "חביב") ואברהם סבג (להלן: "סבג").

(5) כמו כן, מטעמה הוגשו 19 מוצגים: מא/1 - דו"ח חיפוש במקום; מא/2 - דו"ח על עיכוב; מא/3 - מזכר של השוטרת קוגן מיום 13.8.2019; מא/4 - הודעת הנאשם במשטרה (מיום 12.9.2019 בשעה 10:23); מא/5 - תקליטור; מא/6 - דו"ח פעולה של השוטר פרץ מיום 11.8.2019; מא/7 - חוות דעת מומחה מיום 8.9.2019; מא/8 - מקבץ מסמכים של טופס לוואי למוצגי סם; מא/9 - מזכר של השוטר חדד מיום 20.8.2019; מא/10 - קליטת מוצגים לבדיקה; מא/11 - מזכר של השוטר גלבגיס מיום 8.12.2019; מא/12 - מזכר של השוטר כהן מיום 15.12.2019; מא/12 - תקליטור; מא/13 - בקשה להוצאת צו חיפוש; מא/14 - תעודת חיסיון מיום 1.1.2020; מא/15 - הודעת הנאשם במשטרה (מיום 11.8.2019 בשעה 13:11); מא/16 - טופס הודעה על זכויות חשוד טרם חקירה; מא/17 - מזכר של השוטר חביב מיום 11.8.2019; מא/18 - תקליטור; מא/19 - דו"ח פעולה של השוטר סבג מיום 11.8.2019.

(6) מטעם ההגנה העידה אמו של הנאשם (להלן: "האמא"). הנאשם עצמו בחר שלא להעיד. עוד מטעמו הוגשו 4 מוצגים והם: נ/1 - דו"ח פעולה של השוטר לוריא; נ/2 - צו חיפוש מיום 31.7.2019; נ/3 - רשימת חומרי חקירה בתיק; נ/4 - פקודת מטא"ר 14.01.45 "תפיסת חפצים הקשורים לעבירה והטיפול בהם". כמו כן, הוגשו מטעמו ראיות נוספות ביום 14.11.2021, ואלה כללו אישור לשימוש בקנאביס רפואי (מיום 4.3.2021) וגם מסמכים של המוסד לביטוח לאומי בדבר קביעת קצבת נכות לנאשם.

עיקרי עדויות העדים

(7) השוטר לוריא: בלש. הוא השתתף בביצוע החיפוש ביום 11.8.2019 בשעות הבוקר, יחד עם שלושה שוטרים ביניהם סבג. אותו בוקר הגיעו לבית ופגשו את אמו של הנאשם בחצר. השוטרים הזדהו לפניה והראו לה את צו החיפוש. בהתחלה הם וידאו שאין בבית אנשים זולתה. לאחר מכן, העד בירר עמה היכן הנאשם נמצא והיא מסרה לו שהוא שומר על בית במושב אחר. הוא הסביר לה כי החיפוש יעשה גם בהיעדרו וכי היא "זכאית" לשני עדים. האמא ביררה עמו אם הם הולכים "להפוך" לה את הבית. לאחר שהשיב לה בשלילה, היא הסכימה לחיפוש בנוכחותה. החיפוש נעשה כאשר היא הייתה נוכחת ובקשר עין עם השוטרים. בחיפוש בחדרו תפס העד שתי שקיות חלוקה שקופות בתיק צד בצבע ג'ז' ובהן חומר החשוד כסם. השוטר סבג תפס מתחת למיטה חומר החשוד כסם וכן תפס רימון עשן צה"לי בתוך קופסת קרטון (להלן: "הרימון"). לאחר מכן, חיפשו השוטרים מחוץ לבית ושם נתפס ארגז פלסטיק בתוכו שני שתילים ("עציצים" כלשונו) של חומר החשוד כסם. השוטר סבג תפס שקית ניילון צהובה ובתוכה כדורי M16 (להלן: "כדורי תחמושת" או "הכדורים").

לוריא הכניס את השקיות השקופות לכיס מכנסיו שהיה ריק מתוכן, ואת השתילים הוא תלש והכניס לשקית ניילון צמודה

אליו. בתום הפעולה, הוא מסר לאמא עותק של דו"ח החיפוש. לאחר מכן, השוטרים שוחחו עם הנאשם וסוכם כי יאספו אותו ממקום הימצאו, וכך היה. הם נסעו אליו. שם הוא עוכב ונלקח לתחנת המשטרה לחקירה. בתחנה, העד שם את השקיות בשקית T0618864 ואת השתילים במעטפה משטרתית. הוא מסר את התפוסים לשוטר חביב.

(8) השוטר סבג: גם הוא בלש. הוא השתתף בחיפוש בביתו של הנאשם. באמצעותו הוגש דו"ח הפעולה שלו (מוצג מא/19). לפי הדו"ח, ביום החיפוש, פגשו השוטרים את אמו של הנאשם מנקה רכב מחוץ לבית. הוא הסביר לה שהוא מחזיק בצו חיפוש. השוטרים ביצעו סריקה בבית כדי לוודא שאין בו אף אחד זולתה. היא ביקשה להחליף בגדים. לאחר מכן, היא נשאלה אם היא מעוניינת בשני עדים, ואז השיבה "שבעלה בבית הכנסת ושארין צורך בעדים ונבצע את החיפוש". העד ביקש ממנה להתקשר לנאשם. היא מסרה שהוא נמצא במושב אחר. העד ניסה להתקשר אליו ללא מענה. בוצע חיפוש בחדרו ושם נמצא בתיק חומר החשוד כסם. במדף הבגדים נמצא קרטון ירוק ובו רימון עשן אפור-ירוק. האמא נכחה בחיפוש וראתה זאת. היא מסרה "שלא יודעת במה מדובר". בחדר אחר הייתה כספת. האמא הסבירה כי זו מתקופת עבודתו של הנאשם כמאבטח ואין לה מפתח או קוד. בגינה נתפסו שני שתילי מריחואנה. בינתיים, הנאשם יצר קשר עם העד. הוא אישר שהסמים הם שלו אך הרימון אינו שלו. לאחר מכן ביקש ממנו העד למסור אם יש עוד סמים בבית, הנאשם הפנה אותו לקרטון מתחת למיטה. נמצאו שם שלוש שקיות חלוקה בהן חומר החשוד כסם. האמא ראתה זאת. בהמשך נתפסו כדורי תחמושת.

בתיאום עם הנאשם, ניגשו השוטרים למקום הימצאו, שם הוא עוכב, נלקח ממנו מכשיר הטלפון שלו והובא לתחנה. בתחנה, העד הכניס את שקיות הסמים לשקית מטניר 0618865T שסומנה בפרטיו א.10 הכדורים הוכנסו לשקית מטניר 0437383T שסומנה א.30. והרימון סומן א.20 והועבר לחבלה להשמדה. המוצגים הועברו לשוטר חביב. העד הסביר בעדותו לפניי מדוע בלשים אינם נושאים מצלמות גוף כמו שוטרי סיור. העד הסביר גם מה היא מערכת שירת הסיירה.

(9) השוטר חביב: העד גבה את הודעת הנאשם במשטרה מיום 11.8.2019 (מוצג מא/15). העדות מתועדת בצילום (מוצג מא/18). הוא העיד כי הציג לפני הנאשם את זכויותיו לפני החקירה והנאשם חתם על טופס הודעה על זכויות חשוד לפני חקירה (מוצג מא/16). במהלך החקירה הציג לפניו את השתילים ואת כדורי התחמושת. בסיום החקירה, המוצגים, לרבות כדורי התחמושת, הרימון ומכשיר הטלפון של הנאשם, נרשמו בתיק והוכנסו לכספת שנמצאת בחדר של רכזת החקירות. השתילים שהיו במעטפה, הועברו לשקית מטניר. הרימון הועבר לחבלן, ומטעמי בטיחות הוצגה לנאשם רק תמונה שלו. העד אישר כי במהלך החקירה נכנס שוטר אחר לחדר החקירות שהפנה שאלות לנאשם וזה לא תועד בהודעה.

(10) השוטר חלק: העד גבה את הודעת הנאשם במשטרה מיום 12.9.2019 (מא/4). כעולה מעדותו, הנאשם אישר לו תמונה מסוימת (147) שהורדה ממכשיר הטלפון שלו. העד חקר את הנאשם בחשד לגידול סמים מבלי שיזהיר אותו בזאת בפתח החקירה. כמו כן, אישר העד כי הייתה שיחה בינו לבין הנאשם לפני תחילת החקירה שלא תועדה בהודעה.

(11) השוטרת קוגן: העדה הסבירה כי מוצג שנתפס ועד הפקדתו בארכיון, נקרא מוצג לפניי הפקדה. המוצג נכנס

למערכת ומצורף לתיק החקירה אך טרם מועבר לרשם. היא לוקחת מוצגים אלה ועושה "הפקת מוצג" במסגרתו המוצגים נקלטים ומועברים לחדר נעול של הרשם שנקרא ארכיון. לפי המזכר של העדה מיום 13.8.2019 (מוצג מא/3) היא הוציאה ביום 11.8.2019, מתוך הכספת, ארבע שקיות אטומות שמספריהן: 0673413T, 0437383T, 0618865T, 0618864T וכן מעטפה עם "פלאפון". היא העבירה מוצגים אלה הפקדה ממוחשבת למשרדו של הרשם בהיעדרו.

(12) עדות האמא: העדה העידה כי ביום החיפוש, באו אליה "מישהו" עם אחרים (2-3 אנשים ואמרו כי רוצים לעשות חיפוש בבית "בגלל" הנאשם. היא אמרה לפונה "אתה תעשה לי בלגן", ואז אמר לה "בואי תבואי את תראי שאני לא עושה לך בלגן". הם עשו חיפוש ומצאו "כמה דברים", יצאו החוצה ואמרו כי מצאו "שתילים של קנאביס". העדה אישרה, כי בביתה קיימת כספת, וכי השוטרים שוחחו עם הנאשם. כמו כן, היא אישרה נכחה בחיפוש, אך לא נאמר על-ידי השוטרים בשום שלב שהיא זכאית לשני עדים. הדעה אינה זוכרת אם אמרה לשוטרים שבעלה היה בבית הכנסת.

עיקרי סיכומי הצדדים

(13) המאשימה טוענת, בין השאר ובעיקר, כי הוכיחה מעל לכל ספק סביר את אשמת הנאשם ולכן יש להרשיעו. החיפוש שנערך בביתו היה חוקי וכי האמא ויתרה על נוכחות שני עדים. יש ליתן אמון בגרסאות השוטרים שהעידו במשפט. עוד גורסת המאשימה, כי מוצגי החיפוש נתפסו כדין וכי הוכיחה את תקינות שרשרת המוצגים שמבססים את העבירות המיוחסות לנאשם. לעניין הרימון, הוא הושמד נוכח טיבו והסיכון שבהחזקתו. הנאשם בחר שלא להעיד במשפט ויש לזקוף זאת לחובתו, ועדות אמו הייתה סלקטיבית ולא אמרה אמת. המאשימה סבורה כי הראיות החפציות הושגו כדין ותוך הקפדה על זכויות מחזיק המקום. מכל מקום, הנאשם כבר הודה במשטרה בצורה חופשית.

(14) הנאשם טוען מנגד, בין השאר ובעיקר, כי יש לזכות אותו מכל אשמה. החיפוש בביתו בוצע שלא כדין ומאחר ולא התקיימה הדרישה שבדין בדבר חובת נוכחות שני עדים זולת אם תופש המקום ביקש שלא יהיה כך. לא רק שאין ליתן אמון בגרסאות השוטרים נוכח הסתירות הרבות ביניהן, אלא שגם אין מדובר ב"זכות" של תופש המקום - מדובר בחובה בדין. האמא לא ויתרה על נוכחות עדים וממילא היא לא נשאלה על כך והדברים אף לא תועדו בפרוטוקול כפי דרישת הדין. עוד גורס הנאשם, כי בשל היות החיפוש לא חוקי, יש לפסול את הודעותיו במשטרה וכאמור אל כל המוצגים הנטענים.

(15) הנאשם גורס גם, כי זכויותיו נרמסו מהעת הראשונה שבה השוטרים פעלו. הם ביצעו חיפוש כשהיו מפוצלים כך ששוטר אחד לא יכול להעיד על מה שעשה שוטר אחר. כניסתם לביתו גם לשם סריקה מפני אדם, לא הייתה חוקית. לא זו אף זו, עת שוחחו השוטרים עם הנאשם, לא הזהירו אותו ולא יידעו אותו בדבר זכות השתיקה. אם לא די בכך, לנאשם לא הוסבר לו בשיחה האמורה באיזה עבירה הוא חשוד, וכן לא הוסברה לו זכותו להיוועץ עם עורך-דין. מכשיר הטלפון שלו נלקח ממנו שלא כדין. עוד משיג הנאשם בסיכומיו על תקינות שרשרת המוצג בעניין הסמים. לעניין הכדורים - לא צוין היכן הם נמצאו, ולעניין הרימון, הוא הושמד ללא צו שיפוטי ולנאשם נגרם נזק

ראייתי. כל זאת, לצד פגמים נוספים שנפלו במעמד חקירות הנאשם במשטרה.

דין והכרעה

(16) לאחר ששמעתי את עדויות עדי הצדדים והתרשמתי מהן, וכן לאחר שנתתי את דעתי למכלול טענות הצדדים, הגעתי לכלל דעה כי המאשימה הוכיחה מעל לכל ספק סביר כי הנאשם ביצע את כל העבירות המיוחסות לו באישום. אסביר.

הטענה המקדמית והעתירה לביטול האישום בגין אחזקת נשק

(17) אשר לטענה המקדמית שהעלה בא-כוח הנאשם לראשונה לאחר דיון ההוכחות (מושא ההחלטה מיום 7.12.2021), דומה שהטענה לא התחדדה די-הצורך בסיכומי ההגנה. בכל אופן, דין הטענה להידחות.

(18) כזכור, בביתו של הנאשם נמצאו רימון הולם ו-141 כדורי M16 (דו"ח חיפוש במקום - מוצג מא/1; מזכר של השוטר כהן - מוצג מא/12). מצפייה בחקירתו של הנאשם במשטרה מיום 11.8.2019 ולמקרא הודעתו (מוצג מא/15), הוא קשר את עצמו בצורה הדוקה לפריטים אלה. כך למשל: לענין הכדורים, הוא אישר כי הם שלו, ולדבריו: "חשבתי שאני אחזיר אותם למילואים אבל בסוף לא קראו לי בגלל המצב הנפשי שחררו אותי" (ש' 84-85). הוא גם זכר שהם היו "איפשהו בחדר". לענין הרימון, גם כאן, הוא אישר בחקירתו שזה שלו והסביר כי זה מהצבא מאז שחרורו (ש' 98-101). עוד הטעים, כי לא רצה לעשות דבר עם פריטים אלה אלא להחזיר אותם לצבא (ש' 103) אך לא עשה כן. מהתרשמותי מחקירתו במשטרה, לא נראה כי דבריו לא היו צלולים או שמא מסר תשובות שלא מדעת או רצון חופשי.

(19) כזכור, הנאשם בחר משיקוליו שלא להעיד לפניי, לרבות לענין מעמד החקירה במשטרה. שיקוליו עמו אך הימנעותו - בהעדר כל תשתית רפואית שמבססת נבצרות מעדות חופשית - נזקפת לחובתו מבחינה ראייתית בנסיבות העניין. על כן, טענות לפיהן לא הוצגו בבית המשפט תמונות הכדורים או הרימון, אין בזאת כדי לשנות את המסקנה לעיל. כאמור, הנאשם הודה במשטרה כי החזיק באלה.

(20) לפי סעיף 144(א) בחוק העונשין: "הרוכש או המחזיק נשק בלא רשות על פי דין להחזקתו, דינו - מאסר שבע שנים. אולם אם היה הנשק חלק, אבזר או תחמושת כאמור בסעיף קטן (ג)(1) או (2), דינו - מאסר שלוש שנים". לפי חלק ג' בתוספת ראשונה א' בחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ד-1982, עבירות בנשק לפי סעיף 144(א) רישא, פרקליט מחוז רשאי להעבירן לטיפולו של תובע משטרתי בשל העדר חומרה יתירה בנסיבות ביצוע העבירה ואי-מורכבות הראיות. יוצא אם כן, כי אין מניעה כי המאשימה - באמצעות התביעה המשטרית - תעמיד לדין בגין אחזקת חלק מנשק או תחמושת.

חוקיות החיפוש

- (21) פולמוס מרכזי בהליך עניינו בשאלת חוקיות החיפוש שערכו השוטרים בביתו של הנאשם. לאחר ששמעתי את העדויות והתרשמתי מהן, קובע בזאת כי החיפוש שבוצע בביתו של הנאשם, הוא חוקי.
- (22) לפי סעיף 26(א) בפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נוסח חדש], תשכ"ט-1969, חיפוש, בין על-פי צו ובין שלא על-פי צו, ייערך בפני שני עדים שאינם שוטרים, זולת אם מתקיים אחד המצבים המנויים בסעיף, ביניהם, סעיף (ג): "תופש הבית או המקום שבו נערך החיפוש, או אחד מבני ביתו הנוכחים שם, ביקש לערכו שלא בפני עדים; הבקשה תפורש בפרוטוקול שייערך".
- (23) במקרה לפנינו, קיים צו חיפוש שניתן על-ידי בית המשפט ביום 31.7.2019 (מוצג נ/2). אין מחלוקת, כי בהתאם לצו האמור, החיפוש ייערך לפני שני עדים שאינם שוטרים. אין מחלוקת גם, כי החיפוש נערך בנוכחות האמא בלבד. לפי חומר הראיות, באותו מעמד האמא הייתה גם מחזיקת או תופשת הבית. בדו"ח החיפוש שמולא על-ידי לוריא ביום 11.8.2019 בשעה 10:05 (מוצג מא/1), צוין כי החיפוש נערך בנוכחות האמא ואף צוין מספר הזהות שלה. לצד זאת, סומנה המשבצת לפיה החיפוש נערך ללא עדים וכי הוסברה זכותו של מחזיק המקום לנוכחות עדים וזה ביקש שהחיפוש יבוצע ללא נוכחות עדים.
- (24) בסוגיה דנן העידו לפני השוטרים לוריא, סבג וגם האמא. לאחר שהתרשמתי מעדויותיהם של העדים, מוצא להעדיף את גרסאות השוטרים על גרסת האמא ולקבוע כממצא, כי האמא הסכימה שהחיפוש ייערך שלא בנוכחות עדים זולתה.
- (25) אמנם לכאורה נראה כי קיימת סתירה בתוך הרישום בדו"ח החיפוש (האם האמא הייתה עדה וככל שכן, מדוע סומנה המשבצת של ללא שני עדים), ואולם, כפי שעולה מחומר הראיות, האמא גם הייתה עדה לחיפוש ובתוך כך בהיותה תופשת הבית היא ויתרה על נוכחות עד או עדים נוספים זולתה. לוריא העיד לפני כי זו הייתה כוונתו בדו"ח החיפוש. לעדות זו קיים חיזוק בדו"ח הפעולה שלו (מוצג נ/1).
- (26) אכן, לוריא ציין בדו"ח הפעולה שלו המוזכר, שנרשם כשעתיים לאחר החיפוש: "שאלתי את ינאית איפה אביאל? האמא השיבה כי הוא שומר על בית במושב צפרירים. הסברתי לאמא כי בכל מקרה אנחנו מבצעים את החיפוש בבית ושהיא זכאית להביא 2 עדים לחיפוש, האמא שאלה אותו האם אני הולך להפוך לה את כל הבית? השבתי שלא, האמא השיבה אין בעיה לא צריך עדים נוספים ושנחפש יחד איתה..." (ההדגשה בקו תחתון אינה במקור). סבג, בדו"ח הפעולה שלו (מוצג מא/19) אשר נרשם כשעתיים לאחר החיפוש, אף הוא ציין: "הסברתי לה כי אנו נבצע את החיפוש בבית האם היא מעוניינת בעדים? זו השיבה שבעלה בבית הכנסת ושאלן צורך בעדים ונבצע את החיפוש".
- (27) בעדותו לפני תיאר לוריא כי הסביר לאמא שהיא "זכאית לשני עדים" אך לאחר שהיא שאלה אם הם

הולכים "להפוך" לה את הבית והעד השיב לה בשלילה, כי אז "היא אמרה שאין צורך בשני עדים שנעשה את החיפוש ביחד אתה" (ש' 9-12, ע' 11) (ההדגשה בקו תחתון אינה במקור). בהמשך חזר על כך: "היא לא רצתה שני עדים לאחר שאמרנו לה שאנחנו לא הולכים להפוך את הבית, והחיפוש בוצע יחד איתה" (ש' 4-6, ע' 13; ראו גם ע' 27); "התגובה הראשונה שלה הייתה, היא שאלה אותנו אם אנחנו הולכים להפוך את הבית, אמרנו לה שלא, ואז היא אמרה שנעשה ביחד איתה והיא לא צריכה עוד מישהו" (ש' 16-18, ע' 28). עדות השוטר הייתה עקבית, קוהרנטית ואמינה.

(28) חיזוק לכך נמצא הן בדו"ח הפעולה של סבג (מוצג מא/19) הן בעדותו לפני. סבג העיד לפני כי הסביר לאמא בדבר זכותה לשני עדים וגם ניתן לה זמן סביר לכך (ש' 19-32, ע' 70; ע' 72). הוא העיד גם, כי לא מעט אנשים מעדיפים שלא יהיו עדים לחיפוש וזאת מטעמי בושה (ע' 67). גם בעדות סבג לא נמצאו סדקים שמקעקעים את מהימנותה.

(29) לפי עדויות השוטרים אם כן, האמא בהיותה תופשת הבית, ויתרה על נוכחות עדים נוספים זולתה. לדידי, האמא גם בהיותה כמחזיקת הבית, אין מניעה כי תשמש עדה על החיפוש. נכון, לפי לשון החוק נדרשים שני עדים זולת מחזיק המקום אשר יכול לבקש שהחיפוש יערך בהיעדרם. ואולם, באותה מידה שמחזיק המקום מוקנית הזכות לוותר על שני עדים כאמור, מקל וחומר שהוא עצמו יכול לשמש עד ובלבד שאינו שוטר. במקרה שלנו, מאחר והאמא עצמה אינה נאשמת בהליך ולא חשודה בחקירה - לא אֶדרש לשאלה אם מצב זה או האחר מקימים מניעות. מכאן, מצד אחד האמא לא ויתרה על נוכחות עדים שכן היא עצמה הסכימה להיות עדה, ומצד שני, היא ויתרה על נוכחות עדים נוספים. החיפוש אפוא הוא חוקי.

(30) כפי שמצטייר מהעדויות, למעשה, מה שהטריד את מנוחתה של האמא היה חששה שמא ביצוע החיפוש יהפוך את הבית. לזה קיים חיזוק בעדותה: "אני זוכרת השיחה הייתה שהוא אמר לי אנחנו עושים חיפוש לא היה כל כך שיחה ביננו, אמרתי לו לא רוצה שיהיה בלגן אז הוא אמר בואי תהיי אתנו" (ש' 19-20, ע' 92), ובהמשך העידה: "...אני זוכרת בפירוש שאני פחדתי מבלגן..." (ש' 20, ע' 96).

(31) אשר לחלקה במהלך החיפוש, העיד לוריא כי האמא "הסתכלה בדיוק מה אנחנו עושים" (ש' 32-33, ע' 23); "היא עדה לחיפוש, כי היא הייתה איתנו בכל מהלך החיפוש עצמו, וראתה בדיוק מה אנחנו עושים, היא הייתה הבן אדם היחידי בבית אז היא עדה לחיפוש" (ש' 8-10, ע' 30). לעדות זו קיימים חיזוקים: ראשית - האמא חתומה על דו"ח החיפוש כעדה. היא אישרה כי קיבלה עותק ממנו. שנית - סבג העיד: "ועמית לוריא היה אתה בהכרח שגם אני הייתי אתה באותו מקום" (ש' 30, ע' 69). שלישית - האמא אישרה בעדותה כי הייתה בתוך החדר עם השוטרים (ש' 32-33, ע' 93).

(32) ממכלול עדותה של האמא, ניתן היה להתרשם כי היא זוכרת את רוב הפרטים המרכזיים שנוגעים לחיפוש ושיש בהם לחזק את מכלול גרסאות השוטרים דווקא.

כך למשל: היא זכרה כי עת הגיעו השוטרים היא הייתה מחוץ לבית; היא העידה כי שאלו אותה היכן בנה (ש' 9-10, ע' 91); כן זכרה כי אמרה לשוטר "אתה תעשה לי בלגן" בבית והוא השיב בשלילה; זכרה שנכחו יותר משוטר אחד; עוד זכרה כי השוטרים חיפשו תחילה בתוך הבית ולאחר מכן בחוץ ושם נמצאו שתילים (ש' 27-31, ע' 89). זאת ועוד, היא זכרה כי הלכה להחליף בגדים (ש' 8-9, ע' 90); כי השאירו בידה דו"ח חיפוש ואף זכרה את הצבע שלו (צהוב) (ש' 25, ע' 97). היא זכרה גם כן, כי בחדרו של הנאשם מצאו "משהו שחור" ושאלו אותה אם בנה מעשן, כן מצאו "כמה שקיות קטנות" (ש' 29-31, ע' 94); וכי השוטרים התקשרו לנאשם לעניין הכספת מאחר ולא היה ברשותה מפתח לכספת זו (ש' 1-2, ע' 95).

(33) לצד זאת, בחקירתה הראשית כאשר נשאלה על גרסת השוטרים בנושא העדים לחיפוש, היא השיבה: "אני רק אמרתי לו שאני לא רוצה שיעשה לי בלגן, הוא אמר לי תבואי תראי שאני לא, שאנחנו מחפשים שלא עושים בלגן זה מה שאני זוכרת מעדים, לא שאלו אותי על עדים" (ש' 12-13, ע' 90). ובהמשך, השיבה: "לא שאלו אותי על עדים, אני הייתי עדה" (ש' 19, ע' 90).

(34) לא מצאתי - בלשון המעטה - כי גרסתה של האמא שמכחישה את קיומו של פרט מהותי זה בחיפוש, כגרסה עדיפה על-פני גרסת השוטרים. העדה זכרה למעשה את כל הפרטים המרכזיים שהשוטרים העידו לגביהם. באופן תמוה, נושא העדים (שמגובה בעדויות השוטרים ובדו"חות הפעולה שלהם סמוך לאחר התרחשות האירועים), היא שללה באופן מוחלט (ש' 23-24, ע' 96), זאת לעומת נושאים אחרים שבהם היא העידה כי אינה זוכרת (למשל: נושא שטיפת הרכב - ש' 28-30, ע' 90; נושא שהות הנאשם במושב צפרירים - ש' 12-13, ע' 91), או שמא הייתה ספקנית (כמו שהות בעלה בבית הכנסת אותה עת - ש' 17, ע' 92). אם לא די בכך, האמא חתומה על דו"ח החיפוש (ש' 31-32, ע' 97) שבו מופיע כי היא עדה וכי הוסבר נושא שני העדים (מוצג מא/1). עת נשאלה אם קראה את מסמך דו"ח החיפוש, העדה השיבה: "עיינתי הסתכלתי רפרפתי" (ש' 11, ע' 97), אך מיד הסתייגה ואמרה: "לא אומרת שעיינתי רפרפתי" (ש' 14, ע' 97). בהקשר זה, ולהתרשמותי, צודקת המאשימה בטענתה לפיה העדה גילתה זיכרון סלקטיבי בנושא הספציפי הנדון ולכן אין ליתן אמון בגרסתה שמכחישה את העלאת נושא שני העדים לפניה על-ידי השוטרים, זאת לפני ביצוע החיפוש.

(35) בשולי פרק זה אך לא בשולי חשיבות הדברים, אעיר כי עת נשאל לוריא לעניין דרישת הדין לשני עדים, ניתן היה להתרשם לכאורה שהוא סבור כי דרישה זו אינה בגדר חובה (ש' 30-32, ע' 33 ו-ש' 1-2, ע' 34). בהמשך עמד על כך "שזה נותן הזכות לשני עדים, זה לא מחייב שני עדים" (ש' 21-22, ע' 35). ובכן, ככל שהבין השוטר את המצב המשפטי באופן שזה שהחוק אינו מחייב אלא מקים זכות בלבד, אז הוא כשל בהבנתו וראוי כי המשטרה תרענן את נהליה בנדון דנן לשוטריה. הדרישה לשני עדים היא הוראת חקיקה מחייבת ולא הטבה, המלצה או אופציה של המשטרה. תופש המקום לעומת המשטרה, כן יכול לבקש, ולמעשה לוותר, על נוכחות שני עדים. בכל מקרה, לא מצאתי בכשל זה משום פגיעה בחוקיות החיפוש, שכן ממילא וכאמור, מצאתי להעדיף את גרסאות השוטרים לפיהן הם ציינו בפני האמא בדבר זכותה לנוכחות שני עדים והיא הסכימה שזה יתבצע ללא עדים זולתה.

(36) לאור זאת, קובע כי החיפוש שבוצע הוא חוקי. מכאן, מתייתר הצורך בדיון בנפקות הטענה לפיה נערך

חיפוש לא חוקי.

התפוסים ושרשרת המוצגים

(37) המאשימה הוכיחה מעל לכל ספק סביר כי בביתו של הנאשם נתפסו סמים, רימון וכדורי תחמושת. האמור מעוגן בדו"ח החיפוש (מוצג מא/1) שהעתיקו נמסר לאמא בסוף הפעולה. לוריא העיד כי הוא תפס שתי שקיות שקופות ובהן חומר החשוד כסם, בתיק צד בחדרו של הנאשם. אלה שמר העד בכיסו עד הגעתם לתחנה ושם הוכנסו לשקית אטומה מטניר שמספרה T0618864 כמו כן, הוא תפס שני שתילים של חומר החשוד כסם. הוא עצמו תלש את השתילים, ניער אותם מחול והחזיק אותם בשקית ניילון צמוד אליו (ע' 46-48). בתחנה, הוא הכניס שתילים אלה למעטפה רגילה שנסגרת עם פס דבק מאחר ושתילים נרקבים בשקית מאובטחת מטניר (ע' 56). את הכל הוא העביר לשוטר חביב (ע' 14-15). לוריא העיד כי סימן את האמור על/1 ו-על/2 (ש' 3-12, ע' 15). עוד העיד כי בצאתם לשטח לצורך ביצוע חיפוש, הם לא יוצאים עם שקיות אטומות.

(38) לפי לוריא, הוא ראה שהשוטר סבג תפס סמים מתחת למיטה וכן רימון בחדר (ע' 19), ובמרפסת הוא תפס את הכדורים (ע' 40). לא מצאתי לפקפק במהימנות העדות. יותר מזה, הנאשם עצמו הודה במשטרה ביום 11.8.2019 בהחזקת כל התפוסים. הנאשם לא העיד לפניי כדי להתמודד עם אמיתות הודאתו במשטרה ובכלל, לעניין מעמד החקירה.

(39) זה המקום לציין, ולפי עדות השוטרת קוגן, שקית מאובטחת "מטניר" היא שקית ניילון שנסגרת לאחר שמכניסים אל תוכה המוצג, ולא ניתן לפתוח אותה אלא בחיתוך. יש מספר מובנה על השקית ואין שתי שקיות זהות. שעה שהיא נפתחת, ככל שרוצים לאבטח את המוצג, הוא יוכנס לשקית חדשה עם השקית הפתוחה-חתוכה, אחרת תיקטע שרשרת המוצג (ע' 65).

(40) השוטר חביב שגבה את הודעת הנאשם ביום 11.8.2019 הסביר כי כל המוצגים מושא החקירה הוכנסו לשקיות מטניר לכספת בחדרה של רכזת החקירות, השוטרת קוגן (ש' 2-9, ע' 19). לעניין הרימון, הוא הסביר כי מטעמי בטיחות זה הועבר לחבלן, ורק תמונה שלו הוצגה לנאשם (ע' 19). גם לאחר חקירתו הנגדית של השוטר חביב, לא מצאתי סדקים לפגום במהימנות עדותו כמכלול. אזכיר, עדותו בנדון נתמכת במזכר שלו מאותו יום 11.8.2019 (מוצג מא/17).

(41) לפי עדות השוטרת קוגן, היא אינה זוכרת מדוע רשמה את המזכר רק ביום 13.8.2019 שעה שהיא ביצעה את ההפקדה של המוצגים בארכיון עוד ביום 11.8.2019 (ע' 62). בכל אופן, הפקדה של מוצג (העברה לארכיון) מתבצע תוך 48 שעות מעת התפיסה (ש' 8, ע' 61). העדה הסבירה, כי לא ייתכן שזכרה את מספרי המעטפות המאובטחות אך קיים "יומן מעקב של הכנסת המוצג לכספת שאצלי במשרד והוצאה" (ש' 31-32, ע' 63) וזה ממוחשב (ש' 3, ע' 64). לא מצאתי לפקפק באמינות העדות.

(42) כעולה ממזכרו של השוטר יוסף חדד מיום 20.8.2019 (מוצג מא/9) הוא הוציא ממחסן המוצגים שלוש שקיות מטנר אטומות 0618865T, 0673413T ו-0618864T והעביר אותן לשוטר קובי גלבגיסר "לטובת העברתן לבדיקת מזפ במטאר ירושלים". השוטר גלבגיסר רשם במזכרו מיום 5.12.2019 (מוצג מא/11) כי ביום 20.8.2019 לקח מרשם המוצגים יוסי חדד שלוש שקיות מטנר אטומות בעלות המספרים המוזכרים לעיל והעביר אותן למטה הארצי לצורך בדיקה. ההגנה ויתרה על חקירת השוטרים האמורים (עדי התביעה 6 ו-10).

(43) ההגנה לא ביקשה לחקור גם את קליטת המוצגים במטה הארצי (מוצגים מא/8 ו-מא/10) וגם לא את עורכי חוות הדעת שלעניין הסם (מוצג מא/7). מעיון במוצג מא/8 שעניינו תיאור מוצגים, הוא מצביע על שלוש מעטפות: 0673413T (כולל חומר צמחי ואדמה, כאשר האדמה הופרדה ולא נבדקה), 0618865T (עם סימון א.ס, ובה שלוש אריזות פלסטיק פתוחות וריקות עם חומר צמחי) וכן 0618864T (שמופיע עליה ע.ל.1 ובה שתי אריזות פלסטיק סגורות עם חומר צמחי). תיאור הדברים עולה בקנה אחד עם עדויות השוטרים לוריא וסבג, וכפי שגם ציינו בדו"חות הפעולה שלהם, לעניין טיב וכמות המוצגים שהם סמים.

(44) אשר לרימון, חביב העיד כי הועבר לחבלן מטעמי בטיחות. לפי מוצג מא/6 (דו"ח פעולה של השוטר שמעון פרץ מיום 11.8.2019, נרשם: "מדובר ברימון עשן מס 5 תקני ונצור במהלך חיפוש סמים בבית נמצא הרימון והוא לתחנת בית שמש עי בילוש שהעבירו לי את הרימון נאמר לי לאחר ברירור עם ק חקירות שאין צורך ברימון להמשך לקירה הרימון ילך להשמדה". דומה שהרציונל מאחורי העברת הרימון לחבלן הוא מובן. גם הנוהל שההגנה מפנה אליו (מוצג נ/3) ואשר עניינו תפיסת חפצים וטיפול בהם, אף הוא מתיר למשטרה שלא לאחסן אצלה חומר נפיץ או מסוכן אלא זה יועבר למקום שאישר ראש חטיבת החקירות, ראש מערך חקירות תנועה או ראש מחלקת החבלה.

(45) לצד זאת, נראה כי סוגיית נפקות ההשמדה של הרימון והאם זה עולה בקנה אחד עם הנוהל המשטרתי - אינה רלבנטית. שכן, טענת ההגנה בדבר נזק ראייתי עקב ההשמדה, יכולה להיות יפה שעה שהנאשם אינו חולק על עצם התפיסה, אך חולק למשל על אופן סיווג הרימון על-ידי המשטרה, על התכונות שלו, על העובדה לפיה אינו מסוכן וכו'. שעה שהנאשם בתשובתו לאישום כפר בעצם התפיסה ובהחזקת הרימון, לא ברור על מה נשענת הטענה בדבר נזק ראייתי. בכל אופן, הנאשם הודה בחקירתו במשטרה כי החזיק בתחמושת וברימון. מכאן, ברי שלא היה מקום, בטיחותית, להציג את הרימון עצמו לעד בחקירתו. ניתן היה להסתפק בתמונה שלו, כפי שנעשה בפועל (ע' 46).

(46) על-יסוד התשתית הראייתית לעיל, קובע כי לא נפל פגם בשרשרת המוצגים וכי זה היה תקין.

זכויות הנאשם והליך החקירה

(47) כפי שעולה מעדויות השוטרים, הנאשם עוכב רק עם עלייתו לרכב המשטרתי (ראו גם עדות סבג: ע' 81) וכי אז הודיע לו לוריא על זכויותיו לרבות זכות השתיקה (ע' 52) והדברים אף מתועדים בדו"ח הפעולה שלו גם לעניין

הזכות להתייעץ עם עורך-דין (ע' 54; ראו גם מוצג נ/1). הנאשם לא העיד וממילא לא סתר זאת.

(48) לאחר שצפיתי בחקירת הנאשם ביום 11.8.2019, התרשמתי כדי הודעתו במשטרה מאותו יום נגבתה באופן חוקי ולא נפל בה פגם, כך שהודאותיו לעניין החזקת המוצגים שנתפסו, לא נפל בהן פגם. מחומר הראיות עולה כי הנאשם אף חתם על טופס הודעה על זכויות חשוד טרם חקירה (מוצג מא/16). נוכח זאת, סבורני כי כל טענות ההגנה לעניין אמרות של הנאשם, בין בשיחה הטלפונית עם השוטרים ובין במהלך הנסיעה ברכב המשטרתי לאחר עיכובו, אין בהן להעלות או להוריד. כך למשל: העמדה לפיה אין לקבל את אמרת הנאשם עם השוטרים בשיחתם הטלפונית שבה קשר את עצמו לסמים מאחר ולא הובהרה לו זכות השתיקה, חסרת משמעות בעיניי ואיני מייחס לה כל חשיבות בהקשר זה, מאחר והנאשם כבר הודה במשטרה באופן מפורש בהחזקת כל המוצגים, לרבות הסמים וגם בגידול השתילים.

(49) לעניין הרימון, הנאשם הסביר בחקירתו כיצד זה הגיע לידי ואף הסביר כי היה בכוונתו להחזירו לצבא. הנאשם כזכור, בחר שלא להעיד במשפט הגם בית המשפט העיר על משמעות הדברים (ע' 87-88). כך גם ביחס לכדורי התחמושת.

(50) ההודעה נגבתה כאמור, על-ידי השוטר חביב. כפי שהיה ניתן להתרשם, הנאשם השיב באופן חופשי וצלול. במהלך החקירה נכנס שוטר נוסף אחר לחדר ושאל את הנאשם (בעודו של השוטר עומד) מספר שאלות בעניין מוצגי הסמים. ראוי היה שדבר זה יקבל ביטוי ותייעוד גם בהודעה הכתובה. למרות זאת, מאחר והחקירה המתועדת חזותית מדברת בעדה, והעיקר לענייננו הן תשובותיו של הנאשם לשאלות החוקר, איני סבור כי חוסר זה בהודעה הכתובה יש בו לפגוע במהות ההודעה כמכלול.

(51) אשר לחקירת הנאשם מיום 12.9.2019, אכן כעולה מההודעה (מוצג מא/4) הנאשם נשאל על גידול סמים וגם נשאל לגבי תמונה ספציפית של עציץ, זאת מבלי שיוזהר על כך בפתח חקירתו. באותה חקירה, הוטח לפניו שהוא חשוד בהחזקה, שימוש בסמים שלא לצריכה עצמית. למרות החפיפה האפשרית שיכולה להתקיים בבירור נסיבות העבירות של אחזקת סמים מחד גיסא, ושל גידול סמים מאידך גיסא, אך ברי כי מדובר בעבירות שונות, וככל שהנאשם חשוד בביצוע שתיהן, מחויב היה החוקר להטיח לפניו את החשד הכללי של החזקה וגם גידול בפתח החקירה. משלא כך נעשה, נפל פגם. שכן, מדובר בזכות בסיסית של החשוד כי יוטח לפניו החשד לפני חקירתו ולפני שיממש את זכותו לייעוץ משפטי.

(52) למרות זאת, לא מצאתי בנסיבות העניין כי יש בפגם זה לפגום בהודעה כמכלול ואין לאיין את החשד המבוסס לביצוע עבירת הגידול. כבר בחקירתו הראשונה של הנאשם, מיום 11.8.2019 (מוצג מא/15), חשד זה הוטח לפניו, וחשוב מכך, הנאשם כבר הודה בגידול שתילי קנאביס. עת הוא נשאל על השתילים שהונחו לפניו, הוא אישר שהם שלו, ועת נשאל היכן זה נמצא, הוא השיב: "איפשהו בחצר שלי", וכן אישר כי זה קנביס (ש' 36-39). אם לא די בכך, בהמשך, עת נשאל: "אז החלטת לקחת את החוק לידיים שלך ולגדל?", הוא השיב: "לא, החלטתי לעזור לעצמי ולקנות והיו כמה זרעים בחומר שקניתי והחלטתי לזרוק אותם בעציץ". הודה גם שתל מספר שתילים, ללא הדרכה מיוחדת זולת המרשתת "ויצא מה שיצא" (ש' 69-76). הוא לא סיפר לאף אחד

על כך וגם לא להוריו מאחר ופחד לספר להם (ש' 77-80). החקירה מיום 12.9.2019 אך מוסיפה לחומר הראייתי המבוסס שכבר קיים.

(53) לפיכך, גם אם נפלו פגמים בהליך החקירה, סבורני בנסיבות העניין שהם פריפריאליים לגרעין החקירה, שבה הודה כאמור הנאשם בחזקת הסמים שנתפסו, בכדורי התחמושת והרימון. הוכחה תקינות שרשרת המוצגים ובכל אופן היא לא נסתרה. בהליך לפניי בחר הנאשם שלא להעיד וממילא לא הניח תשתית לפיה הודעותיו במשטרה ניתנו שלא מדעת או שלא בצורה ומרצון חופשי.

(54) יוצא אפוא, כי הליך החקירה המשטרית, כמכלול, היה תקין. הודעות הנאשם נגבו כדין ותשובותיו במשטרה, לצד יתר חומר הראיות שקיים בתיק, כל אלה מבססים את האשמה המיוחסת לו.

תוצאה

(55) על-יסוד האמור, מרשיע בזאת את הנאשם בביצוע החזקה ושימוש בסמים שלא לצריכה עצמית, עבירה לפי סעיפים 7(א) ו-7(ג) רישא בפקודת הסמים; ביצוע גידול וייצור סמים מסוכנים, עבירה לפי סעיף 6 בפקודת הסמים, וכן בביצוע רכישה או החזקת נשק שלא כדין, עבירה לפי סעיף 144(א) בחוק העונשין.

ניתנה היום, ז' תמוז תשפ"ב, 06 יולי 2022, במעמד הצדדים